

[Albrechtsen]

on ikke større, end at man meget rimeligt kan leve med det, hr. Arne Bjerregaard.

(Kort bemærkning).

Damgaard Nielsen (FP):

Til hr. Albrechtsen: jeg spurgte ikke om tilsætningsstoffer. Jeg spurgte om smag af økologiske eller ikke-økologiske produkter. Tilsætningsstoffer er noget, der bliver tilsat efter dyrkningen – hvis ikke hr. Albrechtsen er klar over det. Det er ikke noget, vi med en nål sprøjter ind i det, vi afleverer fra produktionsstedet. Jeg spurgte direkte, om hr. Albrechtsen kunne smage forskel på en økologisk dyrket kartoffel og en kartoffel, der er dyrket på almindelig vis.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Albrechtsen for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Når jeg nævnedes tilsætningsstofferne, var det kun for, at ikke nogen skulle beskyldes mig for at gå hen over faktorer, som kunne forklare en smagsforskel, som ikke skyldtes forskellen i dyrkningsmetoder. Det var kun af hensyn til grundigheden i debatten, fordi forskellen dels skyldes produktionsmetoden, dels skyldes forædlingen i senere produktionsled, hvor tilsætningsstofferne kommer ind i billedet.

At man kan smage forskel på produkter, der kommer fra det traditionelle landbrug, og produkter fra økologisk, henholdsvis biodynamisk landbrug, er der ingen som helst tvivl om, i hvert fald ikke for mig, som jævnligt spiser begge kategorier af produkter og i øvrigt med stor fornøjelse. Det ene er bare sundere end det andet.

Det er godt nok, at vi får produkter med en bedre smag, men det afgørende er og bliver, at landbrugsproduktionen bliver omlagt, således at miljøet kan tåle denne produktion. Det er det helt afgørende. Derfor synes jeg, det kan være rigtigt nok at tage spørgsmålet om den smagsmæssige forskel op, men det er ikke det afgørende spørgsmål.

Det afgørende spørgsmål er miljøet og drikkevandet. Det er det, der er det styrende

i det forslag til en samlet omlægning, som VS har fremsat.

Jeg vil gøre hr. Arne Bjerregaard opmærksom på yderligere, at der findes analyser af virkningen af en begrænsning af kvælstofforbruget med hensyn til kunstgødning, der viser, at man kan skære de første 100.000 t væk stort set uden konsekvenser for afgrødeomfanget. De næste 100.000 t giver en virkning; det er sandt. Hvor meget det kan blive, et fald i afgrøden på 5–7 pct. eller måske 10 pct., ved vi ikke, men det er vi som sagt indstillet på at leve med, og jeg tror ikke, nogen dansker kommer til at sulte af den grund.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg synes, det har været interessant at overvære denne debat; især vil jeg komplimentere hr. Erhard Jakobsen for hans indlæg.

Det, der undrer mig, er diskussionen om økologisk landbrug. Hvem kan definere, hvad økologisk landbrug er? Jeg kan ikke godtage nogen af de definitioner, der har været endnu. Økologisk landbrug er efter min opfattelse, at man skal holde den økologiske cirkel sluttet. Det vil sige, at det, man bortfører, skal man tilbageføre. Men eftersom vort samfund er således indrettet, at vores kød ikke altid bliver solgt i København – noget bliver solgt i Japan og noget i London – bliver vi nødt til at tilføre det kvælstof, kali og fosfor, som er ført ud af landbruget. Derfor taler man om biodynamisk eller økologisk landbrug. Økologisk landbrug er alt landbrug, der drives i dette land. Det kan ikke drives, uden at det er i overensstemmelse med de økologiske love.

Men det er vel ikke hensigten, at vi ikke skal drive landbrug, at vi ikke skal udnytte jorden? For det er det, man gør her. Hvis man bruger biodynamisk landbrug, udbytter man jorden og gør den svagere og svagere og fattigere og fattigere. Det er en forbrydelse mod naturen. Naturen skal være i balance. Det er økologi.

Men det drejer sig om noget andet. Nogle siger: nej, det er brug af pesticider. Det er ikke økologisk. Jamen hvilken forskel er der på et pesticid eller herbicid, som det hedder, der tager en ukrudtsplante væk, og et hakkejern? Der er ingen forskel. Forskellen ligger